

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 kwietnia 2018 r. w godzinach popołudniowych funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w P. M. A. oraz M. B. pełniący służbę w patrolu zmotoryzowanym, jadąc przez miejscowość S. dostrzegli pojazd S. (...) nr (...), który poruszał się w podejrzany sposób. Policjanci postanowili dokonać kontroli kierowcy. Udali się za wymienionym pojazdem a następnie dokonali jego zatrzymania. Samochodem kierował oskarżony R. M.. Jego wygląd i zachowanie wskazywały, że znajduje się w stanie upojenia alkoholowego. R. M. przewieziono do siedziby Komendy Powiatowej Policji w P., gdzie poddano go badaniu przy użyciu urządzenia służącego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu (...). Dwa badania wykazały odpowiednio: I badanie wykonane o godz. 16.34 – 1,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie wykonane o godz. 16.36 – 1,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Wykonującym badanie policjantom oskarżony oświadczył, że wypił 1,5 l. piwa o godz. 14.00.

Oskarżony R. M. był w przeszłości kilkakrotnie karany sądownie za przestępstwo z art.178a § 1 kk oraz z art. 178a § 4 kk. Ostatnio na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w P. z 22 maja 2013 r w sprawie sygn. VII K 66/13 za czyn z art. 178a § 4 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności. Wyrokiem tym orzeczono też 10 – letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązujący do dnia 30 maja 2023 r. Wyrok uprawomocnił się 30 maja 2013 r. Kara pozbawienia wolności weszła w skład kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Piszcu z dnia 15 września 2015r w sprawie sygn. II K 477/15. Karę pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem skazany odbywał w okresie od 01.03.2014 do 17.02.2016r oraz od 02.05.2018 r do 08.11.2018 r. Kierując samochodem w dniu 29 maja 2018 r R. M. nie tylko naruszył zakaz sądowy prowadzenia pojazdów jak również nie zastosował się do decyzji Starosty P. nr KIT 5430.2.145.2012.2013 z dn. 25 czerwca 2013 r o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kat. B. Przypisanego czynu dopuścił się także w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 kk.

(dowód: zeznanie M. B. k.78-78v; M. A. k.78v; R. S. k. 92v; protokół użycia alkometru k.2; odpisy wyroków k. 15,22-23; informacja Starostwa Powiatowego w P. k. 16,28; odpis decyzji w sprawie KIT.5430.2.145.2012.2013 k.29; wyjaśnienia oskarżonego k. 7,32)

Oskarżony R. M. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Wyjaśnił, że w dniu 29 kwietnia 2018 r spożywał alkohol w miejscu zamieszkania. Nie wie gdzie później jechał i w jakim celu (k.7).

W trakcie rozprawy głównej oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że spożywał alkohol w P.. Znajdował się w takim stanie, że nie pamięta w jaki sposób znalazł się w S.. Prawdopodobnie został tam przez kogoś zawieszony. Nie pamiętał również, że kierował samochodem (k.77v-78).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd w znacznej mierze dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Z protokołu badania stanu trzeźwości (k.2) oraz zeznań funkcjonariuszy Policji wynika, że oskarżony znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu. Jak określił to M. B., oskarżony był zamroczony alkoholem. W tej sytuacji zrozumiałym jest, że R. M. mógł nie pamiętać wszystkich okoliczności zdarzenia. Sąd dostrzegł, że oskarżony wyjaśniał rozbieżnie odnośnie miejsca gdzie spożywał alkohol. Okoliczność ta nie miała jednak większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd podzielił zeznania funkcjonariuszy Policji M. B. (k.78-78v) oraz M. A. (k.78v). Świadkowie relacjonowali o faktach, które dostrzegli wykonując swe codzienne obowiązki służbowe. Policjanci nie mieli żadnego interesu, aby zeznawać fałszywie na niekorzyść oskarżonego. Nie dopatrzono się w zeznaniach sprzeczności nakazujących wątpić w

prawdomówność wymienionych osób . Zeznanie siostrzeńca R. R. S. (k.92v) nie miało większego znaczenia dla ustaleń w sprawie. Wymieniony zeznała , że nie zaobserwował zdarzenia będącego przedmiotem sprawy.

W tej sytuacji nie budzi wątpliwości, że oskarżony R. M. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z art. 178a § 4 kk jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W czasie popełnienia przypisanego czynu R. M. był kilkakrotnie karany sędownie z art.178a § 1 kk. Ostatnio na mocy wyroku w sprawie sygn. VII K 66/13 SR w Szczytnie (k. 15) . Nadto w czasie popełnienia przypisanego mu czynu oskarżony naruszył sądowy zakaz prowadzenia pojazdów jak również nie zastosował się do decyzji administracyjnej o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kat. B (k. 29). Czyn , którego dopuścił się oskarżony zakwalifikowano jako występki z art. 178a § 4 kk w zb. z art.180a kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk .

Wymierzając oskarżonemu karę sąd uwzględnił okoliczności obciążające. Należą do nich niewątpliwie okoliczności popełnionego czynu . W szczególności na niekorzyść oskarżonego działa to ,że mimo wcześniejszej karalności oraz obowiązującego sądowego zakazu prowadzenia pojazdów jak również decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania , zdecydował się na jazdę samochodem. Nadto w organizmie oskarżonego stwierdzono stężenie alkoholu przekraczające 2,5 promila. R. M. na skutek spożytego alkoholu miał w znacznym stopniu osłabione zdolności psychofizyczne i stanowił zagrożenie dla użytkowników dróg w miejscowości S. w tym drogi krajowej , którą oskarżony przejechał w poprzek tuż przed nadjeżdżającym radiowozem. Okoliczności powyższe oraz dane dotyczące dotychczasowego sposobu życia oskarżonego (karta karna k.87-89) , świadczą o nieumiejętności korzystania przez niego z doświadczeń życiowych oraz lekceważeniu obowiązującego porządku prawnego. Niniejsza sprawa wskazuje również na to , że oskarżony ma poważny problem związany z nadużywaniem alkoholu. Na korzyść R. M. sąd poczytał złożenie generalnie szczyrych wyjaśnień.

Biorąc pod uwagę wysokość zagrożenia ustawowego za popełnienie przestępstwa z art.178a § 4 kk , okoliczności przedmiotowe i podmiotowe popełnionego czynu oraz znaczny stopień winy sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art.11 § 3 kk karę roku pozbawienia wolności. Dotychczasowy tryb życia oskarżonego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że R. M. w sposób rażący lekceważy obowiązujący porządek prawny. Z uwagi na wcześniejszą karalność oskarżonego na karę pozbawienia wolności sąd nie miał możliwości aby wykonanie wymierzonej kary warunkowo zawiesić (art.69 § 1 kk).

Stosownie do treści art. 42 § 3 kk, sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W ocenie sądu brak jest podstaw do przyjęcia że czyn oskarżonego zaliczyć można do grupy wyjątkowych wypadków , uzasadnionych szczególnymi okolicznościami , co umożliwiłoby orzeczenie zakazu w krótszym wymiarze.

W myśl art. 43a § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach obrony świadczonej z urzędu sąd orzekł w pkt IV wyroku.

Z uwagi na trudną sytuację materialną R. M. sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił go z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

ZARZĄDZENIE

-(...)

- (...)

- (...)

(...)